

י"ד אדר א' תשפ"ד, 23.2.2024

וישמך לך שלום

ברכת האם: חנה יעיר, לעקיבא, בנה בן ה-73, המשרת במילואים. התמונה - מתוך סרטון שהופיע בערוץ 14. ניתן לצפות בסרטון השלם בדף הפייסבוק של "עוגיות רודגס".

שבת פרשת תצוה

הדלקת נרות - 17:12, צאת השבת - 18:11

גיליון 1601

שבת פרשת תצוה

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין ראשון בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

13:30 - מנחה גדולה

17:12 - מנחה קטנה

תפילת מנחה בימי החול בבית הכנסת - 17:30

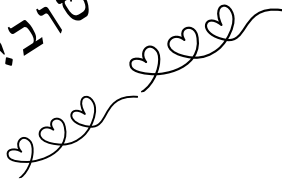
שיעור בערב שבת:

איציק כהן

שיעור לאחר מוסף

קובי שטיין

מזל טוב!

ארה ברוכי

ולא המסחה

אניסאי הנכח

בנס יעו וסר

מחסן התחפושות פותח את שעריו

שעות הפתיחה:

18:30-17:00

יום רביעי - י"ט באדר א', 28/2

יום שני - כ"ד באדר א', 4/3

יום שלישי - ב' באדר ב', 12/3

יום רביעי - י' באדר ב', 20/3

פתיחה מיוחדת

עבור מבוגרים, חיילים וסטודנטים

במוצ"ש, ו' אדר ב', 16/3 20:00-21:00

נשמח לעזרת מתנדבים החל מגיל החטיבה

בואו במנחה

איאורה ואור

"הבגד עושה את האדם", ואת הקיבוץ

קִדְּשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ, לְכָבוֹד וּלְתַפְאֳרַת - שְׁנֵי טַעֲמִים לְבַגְדֵי כְהוֹנָה, הָאֶחָד, לְהַבִּיאַ לְכַךְ שְׁבַנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְיַחֲסוּ לְאַהֲרֹן בְּכַבּוֹד, וְזוֹהוּ "לְכָבוֹד וּלְתַפְאֳרַת", ... וְהַשֵּׁנִי, לְהַזְכִּיר לְאַהֲרֹן עֲצָמוּ לְהַתְנַהֵג כְּרֵאוֹי לְכַהֵן גָּדוֹל, וְלִכֵּן נֹאמֵר "וְעָשׂוּ אֶת בְּגָדֵי אַהֲרֹן לְקִדְּשׁוֹ לְכַהֵנוֹ לִי."

גם המלבי"ם מתייחס לשתי הבחינות של הבגד, אך מאיר אותן מזווית אחרת. המלבי"ם מדייק בלשון הפסוק, ומפנה את תשומת ליבנו להבדל בין "וְעָשׂוּ" (בלשון יחיד) שנאמר בתחילה, לבין "וְעָשׂוּ" (בלשון רבים) שנאמר בהמשך: "הנה הבגדים שציווה לבעלי המקצוע לעשות - היו הבגדים החיצוניים, שיספר עניינם איך יעשו אותם האומנים במלאכה. אבל הבגדים הפנימיים, שילבישו בהם הכהנים את נפשותיהם בדעות ובמדות ובתכונות טובות, מלבושי הנפש, מלבושים אלה לא עשו האומנים, וציווה ה' אל משה שהוא יעשה בעצמו את בגדי הקודש שילבישו הוד והדר את נפשם הפנימית של הכהנים".

נחזור לראשיתם של הדברים: מיכל שפירא הבינה היטב את תפקידם הכפול של בגדי הילדים

"כמחסנאית בגדים אני מרגישה כאילו אני היחידה בתפקיד שמחזיק עוד את הקיבוץ" - כך כתבה מיכל שפירא ז"ל לקראת סיום תפקידה כמנהלת מחסן הבגדים בתחילת שנות ה-90, והיא מוסיפה - "אם יתפרק מחסן בגדי הילדים, אז אפשר באמת לפרק את הקיבוץ. אם מעבירים את בגדי הילדים הביתה, אז אפשר לקרוא לנו מושב שיתופי". עינינו הרואות שהקיבוץ חי וקיים למרות שכבר עשרות שנים נמצאים בגדי הילדים באחריות ההורים, ואולי זו התשובה לכל החוששים כיום משינוי כלשהו באורחות חיינו. אך דאגתה של מיכל משינוי מהותי שייגרם כתוצאה משינוי בצבעוניותם ובגזרתם של בגדי הילדים והילדות, הדאגה הזו היתה מוצדקת, שכן "הבגד עושה את האדם".

הפתגם "הבגד עושה את האדם" מצוי בשפות רבות ובסגנונות שונים. ביפנית, למשל, נוהגים לומר: "אפילו מוביל הסוסים נראה טוב בבגדים מתאימים", ובאנגליה מסתכלים בהערצה על בית המלוכה ומחמיאים: "נוצות נאות עושות ציפורים נאות". לעומקו של דבר, הפתגם הזה ממקד את

תשומת ליבנו בשתי ההשלכות של הבגד, האחת על המסתכל מבחוץ והשנייה על הלובש. תשומת הלב הקפדנית של פרשת השבוע לבגדי אהרון הכהן מבוססת על שתי הבחינות האלה, וכך כותב הרב יהודה הרצל הנקין ב"קונטרס חיבה יתירה": "וְעָשׂוּ בְּגָדֵי

מיכל שפירא וחנה תשבי

עליהם היא אחראית. לטעמה, רק מחסנאית בגדים הדואגת לכולם במידה שווה תוכל לוודא שכל ילד יקבל חולצה לבנה, אותה ילבש בשבת כמו כל החברים, ורק כך גם המראה החיצוני של בית הכנסת, חדר האוכל והקיבוץ יהיה כולו לבן, חגיגי ומכובד, וגם הילדים יפנימו את קדושת היום ויתנהגו בהתאם.

שירה בנקי ז"ל

על עמותת "דרך שירה בנקי"

שיחה עם רחלי חזון טסלר / אודיה קינסבורסקי

מפגש" - מעגלי שיח בכיכר ציון שבירושלים. מיזם נוסף: "ממחלוקת לשיח" בשיתוף מרכז יצחק רבין והמרכז להנצחת מורשת גוש קטיף, המפגיש בין תלמידות ותלמידים מתיכונים ממלכתיים וממ"ד, המקבלים כלים לניהול מחלוקת.

העמותה מקיימת את "כנס שירה לסובלנות" בשיתוף הקליניקה למאבק בשנאה של אוניברסיטת רייכמן.

מיזם אחר הוא "שגרירים של סובלנות" - סדנא העוסקת בדמויות מעוררות השראה בארץ ובעולם, שפעלו למען האחר, לאחריה הופכים התלמידים לשגרירים המעבירים הלאה את הסיפורים.

בליל תשעה באב מתקיים המיזם "איכה יוצרים שיחה - מחלוקת בונה חברה", במסגרתו מתקיימים מעגלי שיח בהובלת עשרות אנשי רוח, תרבות, פוליטיקה, חינוך ותקשורת המשקפים את המגוון שבחברה הישראלית, המאמינים בחשיבות ניהול המחלוקת במרחב הציבורי בשיח של הקשבה וכבוד.

מה היו המטרות הראשונות שהצבת לעצמך בתפקיד?

אני נמצאת בחיפוש מתמיד אחר מרחבים בהם אוכל לקדם ערכים של סובלנות, מתינות וקבלת האחר ופועלת מתוך חובה מוסרית ודאגה אמיתית ליצירת פתרונות צודקים לנושאים חברתיים המצריכים טיפול. אני עושה זאת מתוך אמונה כי ניתן לרתום את החברה הישראלית על כל גווניה, לפעילות של עשייה ושינוי חינוכי-ערכי ופועלת מתוך תקווה שנמצא את הכוח לבנות חברה מתונה ובריאה יותר, בה תופחת השנאה במרחב הציבורי ויפורקו מחיצות של בורות, חשדנות, שנאה ופחד ותוך יצירת משמעות עמוקה ומחודשת לערכי הליבה שלנו כחברה יהודית וישראלית.

רחלי נשואה ליהב ואמא לגלי (4) וירדן (2). בקיץ האחרון הם חזרו לקליטה בקיבוץ לאחר כמעט עשור משותף בירושלים. רחלי בוגרת התיכון הדתי לאומניות בירושלים במגמת תיאטרון ספרות ותנ"ך. בוגרת תואר ראשון בחוג לתאטרון ותואר שני בתקשורת ותרבות. בימים אלה מסיימת את עבודת התזה שלה ועתידה להתחיל לימודי דוקטורט בחוג לתקשורת שבאוניברסיטת בר אילן. כיום עובדת בעמותת "דרך שירה בנקי".

מה היה מסלולך המקצועי לפני שהגעת לעמותה?

הייתי פעילה בתחום התיאטרון הקהילתי, הובלתי קבוצות נוער בסיכון, עולים חדשים, אסירים ומכורים לסמים, במסגרתן יצרנו יחד מופעים המבוססים על חוויות חייהם של המשתתפים - שהתקיימו במרחב הציבורי וחתרו לתקן עוולות חברתיות. יצירות אלו היו עבורי בסיס להכרה כי בכוחה של פעילות במרחב הציבורי להשפיע ולחולל שינוי בר קיימא בחברה ובמציאות חיינו. מתוך הבנה זו בחרתי להתמקד ב-15 השנים האחרונות בפיתוח מודלים של תקשורת במרחב הציבורי שמטרתם היכרות עם האחר וחיזוק המתינות בחברה הישראלית.

מה התפקיד שלך?

בשש השנים האחרונות אני מנהלת את הפעילות החינוכית בעמותת "דרך שירה בנקי" שהוקמה לזכר הנערה שירה בנקי שנרצחה במצעד הגאווה בירושלים בקיץ 2015. העמותה מובילה יוזמות חנוכיות לקידום הסובלנות בחברה הישראלית.

אלו פעולות חינוכיות העמותה מקיימת?

בין הפרויקטים שאנו מובילים ישנו מיזם "נקודת

האם המלחמה שינתה משהו בפעולות העמותה? כמו ארגונים רבים, בשבועות הראשונים למלחמה גם אנחנו חשבנו לעצמנו כיצד יש להמשיך בפעילות העמותה. למרות הימים הקשים ראינו חשיבות בהמשך הפעילות ובהתאמת לא מעט מהתכנים למצב. כך, במיזם "שגרירים של סובלנות" הוספנו סיפורי גבורה על דמויות ישראליות שפעלו בשבעה באוקטובר ובמלחמה שלאחריה למען האחר. חלק מכנס שירה לסובלנות יוקדש לשותפות ארגוני ההצלה של החברה החרדית במאמץ המלחמתי ועוד.

איזה מסר ברצונך להעביר?

ההבנה כי "כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות". אני מוצאת שבמיוחד בימים הקשים שעוברים עלינו כאומה, כחברה, כמשפחה וכפרטים, הפסוק הזה מאיר את חשיבותה של המחלוקת במסורת היהודית מאז ומעולם, ואת הדרך לנהל אותה בכל עת ובמיוחד בעת הזו. אני מזמינה אתכם להיכנס לאתר שלנו, לקרוא על היוזמות השונות ולתמוך בפעילות שלנו בכל דרך. אם תרצו, ניתן להעביר את תלושי הצדקה לטובת קידום הפעילות לתא שמספרו 254.

את נפגשת ומפגישה קצוות שונים של החברה הישראלית. מה ההתרשמות שלך מהקשב והתקשורת בין "השבטים"?

המלחמה היממה את כולנו, כאירוע שלא פסח על אף חלק בחברה הישראלית. אפשר לראות את זה בחיילות וחיילי הסדיר והמילואים שמגיעים מעולמות שונים ונלחמים כתף אל כתף בשדה הקרב, בסולידריות וההירתמות של כולנו לסייע לאלו הזקוקים לכך. לצד זה אפשר לראות אחרי ארבעת החודשים כיצד האירוע הזה מציף גם מחלוקות, חוסר הסכמות לתוכן נכנס מיעוט קולני שמתעקש להחזיר אותנו לשיח ישן, מאשים ומפלג.

לכן זוהי תקופה לא פשוטה עבורי גם בפועל הארגונית ולא פחות בתור אמה.

מה שאני יודעת הוא שכל יום שעובר ממחיש את הצורך והחשיבות של 'דרך שירה בנקי' כארגון חינוכי משמעותי שמנסה לפעול גם, אולי בעיקר במקומות החיכוך והמחלוקת הקשים ביותר לחברה הישראלית, לשתף ולהדהד את מה שיקדם הידברות, פשרה והבנה.

מעגלי שיח במיזם "איכה"

מתוך סרטון של העמותה

שנישאר צעירים לנצח

ואם עדיין לא השתכנעתם שנעורים זה עניין יחסי, בואו להציץ בחוג משחקי הקופסא של בנות (בעיקר) הגיל השלישי. יש שם הרבה גיל... רויח מציינת שחלק מהפעילויות הן בשיתוף עם המתנ"ס האזורי, ובנוסף יש כיום גוף שמאחד כמה מועצות אזוריות לפעילות משותפת, ובמסגרת הגוף הזה, יש מיזם שנקרא "אפ 60+" - הכוונה וצמיחה עבור אזרחים ותיקים, המקיים קמפוס דיגיטלי שבועי בנושאים מגוונים. כדאי לעקוב.

מאוד. אגב, הסרט הוקרן באולם של "מפגש" על מסך גדול שהותקן בו לאחרונה, לצד פינת ישיבה נוחה - שנותנת למקום אופי ביתי. ואם כבר אופי ביתי, אז בואו נדבר על מפגשי כוס קפה שמתקיימים באולם "מפגש", בפנינו קולינרי ואירוח מושלם של יונת ברטוב ורויה. "מדברים על דא ועל הא, וגם מעלים נושאים שעל סדר היום", אומרת רויח. "הפעם גם דיברנו על מעורבות של קבוצת הגיל הזו בעשייה סביב המלחמה. עלתה תחושה של גאווה להיות בימים אלה חלק מקהילה שעושה הרבה כלפי פנים וכלפי חוץ. והתייחסות לכך שהדור שלחם בעבר, מלווה כעת את נכדיו למלחמה". במהלך המפגש עלה רעיון לקיים ערב של מספרי סיפורים שיחבר בין הדורות.

באולם האירועים התקיימה השבוע פעילות משובבת לב. ילדי הגן יחד עם חברים בני הגיל השלישי - השתתפו בסדנת תיפוף. זו הפעם השנייה שמתקיימת פעילות משותפת לשתי קבוצות הגיל אז מה היה שם? קצת מידע והתנסות בתיפוף על כלי מטבח. ולקינוח - הקבוצה התנסתה בטרנד חדש וחמוד הנקרא תיגוף (תיפוף על הגוף), שטוענים שזה מועיל להנעת הגוף ולשחרור אנדורפינים. בסיום הסדנה תופפו קטנים וגדולים על כלי פלסטיק ממוחזרים, בתיאום מושלם, בחדווה ובגיל אחד.

וזו רק אחת מהפעילויות. בשבוע הקודם צפו חברי הגיל השלישי בסרט "גולדה". עבורם - גולדה, משה דיין ודרו הם לא שמות מתוך ספר היסטוריה אלא זיכרון צרוב, ותחושת הדה-ז'ה-וּו היתה חזקה

כמה טוב שבאת הביתה

שוב נפרש השטיח האדום בבית הספר היסודי, והפעם הכבוד לא נפל לידי שגריר קניה, אלא לידי של החייל מושיק גרוס, השב משירותו הממושך במילואים. מושיק מספר: זאת היתה הפעם הראשונה שהגעתי, כמורה, לבית הספר היסודי מאז פרוץ המלחמה, והמנהל והסגנית "עשו לי שיגוע". הם אמרו לי: "אנחנו רוצים שתבוא מהשער הקדמי של ביה"ס. אנחנו

שמפוזרים במלונות. הייתי בקשר ווטסאפ עם כולם. כמורה לחינוך גופני בביה"ס היסודי הייתי בעיקר בקשר עם הצוות מדי פעם, בעיקר כדי שלא ישכחו אותי...

אשריי ואשרינו שזכינו לתלמידים כאלה ולצוות שכזה. היה לי נחמד לחזור גם לתיכון וגם ליסודי. התברכתי בעבודה שנותנת לי סיפוק והמון כוח.

ולמעשה השתחררתי ביום שישי האחרון.

איך שמרת על הקשר עם התלמידים במהלך השירות?

יש לי שני "כובעים" - אחד כמורה לחינוך גופני בביה"ס היסודי, והשני כמחנך כיתה י"א בתיכון. כמחנך, בכל פעם שהיתה לי יציאה מהמילואים, השתדלתי לבקר תלמידים שלי מעוטף עזה

צריכים את עזרתך לטפל באיזה ילד...". כשנכנסתי - היה מחזה מרגש ומשמח! תלמידים חיכו עם דגלים, שלטים ומוזיקה, והיתה אוירה טובה וממש כיפית.

הופתעת?

הופתעתי והתרגשתי.

איפה היית במילואים, ומה עשית?

גויסתי ב-7.10 כלוחם בצנחנים, ביחידת ניווד. היינו בגזרה הצפונית,

חבר אמיתי

מעיינים יחד באטלס

אני מנסה להבין משתי הבנות מה "הסוד" של החיבור שנוצר.

נויה ומיכל: "אלו לא רק הסיפורים אלא האישיות של אריה - איך הוא פועל למעננו ואיתנו. הוא תמיד דואג שנהיה בטוב. מביא לנו אוכל כדי שיהיה לנו נוח. כשהורים הגיעו למכינה הוא מאוד התעניין בהם. הוא מביא לנו ספרים לקרוא. הוא תמיד אומר שאנחנו הנכדות שלו. וגם האור שלו. העיניים. הוא יש לו דרך דיבור מיוחדת. מאוד מקרב אליו".
חבר אמיתי.

נחמד לראות את בנות צהלי עוברות בחדר האוכל ליד אריה הקהל ומברכות אותו לשלום. ולא רק שתי הבנות שמבקרות אותו במסגרת ביקורים שבועיים, כחלק מתוכנית משותפת של הבנות עם חברי קיבוץ מבוגרים, אלא בנות נוספות.

אז איך נוצר הקשר?

מיכל ניסן ונויה יצחקי, שתי בנות צהלי ש"שובצו" לבקר אצל אריה מספרות: "אנחנו משוחחות איתו. הוא מספר על הקיבוץ ועל עצמו - סיפורים מהעבר וסיפורים מעכשיו, ואנחנו מספרות על עצמנו. נוצר קשר טוב, קשר של פתיחות, ואנחנו מתעניינים אחד בשני. בהתחלה כשהוא סיפר לנו על הקיבוץ, רצינו לדעת עוד, ובנות נוספות הצטרפו אלינו ורצו לשמוע. בעקבות השיחות בינינו הזמנו אותו למכינה להעביר שיחה על הקיבוץ. בשבת האחרונה כשהיינו בקיבוץ, הוא לקח את כל בנות המכינה לסיור בבית האדום והדריך אותנו. הוא מספר מאוד מעניין!"

בבית האדום...

תודות למתנדבות ולמתנדב

במלאת תשע שנים ל"בית בקבוצה"

אנחנו כאן כבר תשע שנים, וזאת הזדמנות לדווח על הנעשה אצלנו. למרות המצב והדאגה לאחים, גיסים ואחיינים שמגויסים, אנחנו בימים של שגרה ברוכה עם הרבה חוגים ופעילויות.

זכינו השנה בשתי בנות שירות מדהימות, אדוה ושיראל, שמלאות במוטיבציה ורגישות, מכינות פעילויות ומלוות באופן אישי את הדיירות.

חניכות צהלי מגיעות לדירה פעם בשבוע לפעילות משותפת שהן מכינות. הן הדיירות שלנו והן בנות צהלי נהנות מאוד מהמפגש המשותף.

פעם בחודש אנחנו נפגשות עם הדיירות של עין צורים ומשואות יצחק, בכל פעם בקיבוץ אחר או לטיול. מפגשים מהנים ומרגשים. לצד השילוב בקהילה חשוב גם המפגש עם קבוצת השווים.

וזאת גם הזדמנות להודות לכל המתנדבים השותפים לפעילות הברוכה של הדירה.

פעם בשבוע נפגשת כל בת עם חברת משק ל"חיזוק קריאה", מפגש של כחצי שעה לקריאה, או משחק. יש ביניהן שמתנדבות כבר 9 שנים, מאז שהתחלנו!

תודה לנחמה יהושע, מרים שליסלברג, ידידה קריק, נורית וולף, דגנית גלס, שושי אלטמן, אסתר ימיני ואסתר יוסף.

לרבקית, שמגיעה בימי חמישי, כשהדיירות נשארות לשבת, להכנת חלות או עוגיות, וכמובן לטקס הפרשת חלה.

תודה ליבנאים שמתנדבים בחוג אתגרים ומלווים שם את הדיירות שלנו.

לציפי איטלי, שבמשך 9 שנים העבירה חוג תנועה פעם בשבוע. לסיום החוג הזמינו ציפי ואליקים את כולן לארוחת שבת בביתם.

תודה למשפחות שפותחות את ביתן ומארחות את הדיירות לסעודת שבת. הארוחה בבתי החברים בשבת מחזקת את הרגשת הבית בתוך הקהילה.

תודה לשוב אשר, שאירחה את כולן בשבת בביתה החדש.

תודה למעבירי השיעורים בשבתות.

תודה מיוחדת לצוותים של הרפת, ענף המזון, ענף הבגד, פעוטון אורן, משק ילדים וחנות הזיתיה שבזכותם קיימת האפשרות לעבוד בקיבוץ ולהרגיש שייכות.

תודה ליערה אלטמן שבמסגרת שנת בת המצווה שלה נפגשת עם הדיירות לפעילות משמעותית פעם בחודש, וליהלי טחן שעשתה זאת בשנה שעברה.

ביום הבחירות ננצל את החופשה לטיול בנאות קדומים בהדרכת שלומית קידר (אמא של בת עמי).

וממש בקרוב, מסיבת פורים של עמותת שקל בירושלים.

נשמח לרעיונות חדשים של גיוון ושיתוף פעולה עם חברי הקבוצה.

שנדע ימים טובים ובשורות טובות.

דפי, אולר וזליה

יערה אלטמן עם בנות הדירה

$$x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

עדכונים מצוות השתלמויות

שרה אריאל - מרכזת צוות השתלמויות

הגשת בקשות להשתלמויות ארוכות לשנת תשפ"ה - שנת הלימודים 2024-2025

צוות השתלמויות נערך לטפל בבקשות של חברים להשתלמויות ארוכות. כדי לאפשר דיון ואישור הבקשות בצוות, בהנהלת הקהילה ובמועצה, ניתן להגיש בקשות בין התאריכים 25.2.2023 עד 1.5.2023. לא נקבל פניות לאחר מועד זה.

במסגרת ההשתלמויות הארוכות נכללים:

- לימודים לתואר אקדמי.
- לימודים לצורך הסבה מקצועית.
- לימודים שנמשכים יותר משנה אחת.
- לימודים על חשבון ימי עבודה.
- השתלמות מקצועית שעלותה גבוהה ממסגרת ההשתלמויות הקצרות, מעל 4000 ש"ח.
- השתלמות אישית שעלותה גבוהה ממסגרת ההשתלמויות הקצרות, מעל 4000 ש"ח.

נא לשלוח את הבקשה למייל v.hishtalmut@kv או לשיים בתא דואר "השתלמויות". yavne.co.il

צוות השתלמויות החדש התכנס השבוע כדי להכיר מקרוב את תחומי האחריות והנהלים הרלוונטיים, עם דגש על הטיפול בבקשות להשתלמות ארוכה. ברוכים הבאים לחברי הצוות החדשים: ציפי חיות, חנוך פניני וטליה גולדנברג. זו הזדמנות לומר תודה לדוסי אלטמן, שממשיכה להיות נציגת המזכירות בצוות וליצחק ברוכי, שמסיים את תפקידו. יחד עם אדית דגני ז"ל יצחק ליווה אותי לאורך שנים, תרם את זווית הראיה שלו לדיונים ועזר לקדם תהליכים לשיפור עבודת הצוות והטיפול בהשתלמויות.

תזכורת חשובה בנושא השתלמויות קצרות

אם ברצונכם להשתלם השתלמות אישית או מקצועית, במסגרת השתלמויות קצרות, עליכם להגיש בקשה לפני ההרשמה. ניתן לפנות אלי בעל פה או בכתב. לא אוכל לזכות חבר/ה שלא פנו אלי מראש לקבלת אישור.

לשחק ביחד

בתקופה כזאת ובכלל, החשיבות של לשבת ביחד, לשחק וליהנות משמעותית מאד. אני מזמין את מי שסקרן ללמוד לשחק ברידג' להסביר לו את כללי המשחק, ובכלל - כל מי שהיה רוצה או יודע ברידג' מוזמן לבוא לשחק בקבוצה.

אביגדור אבא

בית סביון

הדף השבועי של הקיבוץ הדתי

התנועה הקיבוצית - קשר וברית

והחטופות. סביב המודעה נוצרה פגיעה, וסביב המאמץ להקטין את הפגיעה, פורסמה ידיעה מסולפת ומעוררת מחלוקת כואבת, מזיקה ומיותרת. התמונה האמיתית, כדרכה של מציאות, היא מורכבת ורגישה מאד, ועוסקת בדיני נפשות. לכן לא ארחיב עוד.

לכל מי שמבקש/ת לפעול יחד, להיות עם משפחות החטופים והחטופות, ללא מסרים פוליטיים של ימין ושמאל, אלא בהזדהות ובקריאה להשבתם הביתה, הנה כמה ערוצים בהם אנו שותפים:

קבלות שבת בימי שישי - השבוע, קיבלנו פנייה ממטה משפחות החטופים של קיבוץ נחל עוז, החשים שהימים שעוברים מחדדים עבורם את הבדידות והתחושה שעם ישראל לא איתם. בימים אלה הם יוזמים הזמנה לקבלות שבת משותפות בימי שישי בכיכר החטופים בתל אביב.

משמרת בימי שלישי - נשמח שתצטרפו אלינו למשמרת ההתנדבות של תנועת הקיבוץ הדתי באוהל התנועה הקיבוצית בכיכר החטופים ביום שלישי כה באדר א, 5.3.24 בין השעות 16.00-20.00 מרכזות את המשמרת - ריבה פריד ומרים גולדשמידט.

לפרטים אפשר לפנות למרים גולדשמידט - 0527951144 אפשר להגיע גם בימים ובשעות אחרות. נפגשים ושרים תפילה במוצאי שבת - יוזמה חדשה המשותפת לכמה גופים יחד (צהר לאחדות, נפגשים, איילת השחר ומטה החטופים). אנו מפיצים את המודעות עם הפרטים בערוצי הקשר השונים איתכם. בברכה, שרה וחברי המזכירות הפעילה

הקשר והחיבור בין תנועת הקיבוץ הדתי, יישוביה ואנשיה, לבין התנועה הקיבוצית, יישוביה ואנשיה הוא רב שנים, משמעותי ו חשוב. יש המכנים אותו "ברית היסטורית", ברית שיש בה ייעוד וגורל משותפים. אירועי ה 7.10 והמלחמה ממחישים זאת עד מאד. רב המשותף בין התנועות, הקיבוצים, והאנשים, והוא גדול בהרבה על השונה. יש גם הבדלים ושוני.

בימי מבחן למדינה, עומדת התנועה הקיבוצית באתגר עצום ממדים: מעל 50! מהקיבוצים, מהדרום ומהצפון מפונים, חטופים וחטופות נמצאים בשבי החמס, משפחות איבדו את יקיריהן בטבח הנורא, והמלחמה נמשכת. בתוך כל זאת, עומדת התנועה בימי מבחן קשים וגדולים, ונדמה שזו שעתה היפה והכואבת, שעת התגייסותה למשימה. זו גם העת שלנו לעמוד איתה ולצידה!

בימים אלה מסיים ניר מאיר המזכ"ל היוצא של התנועה הקיבוצית את תפקידו, והמזכ"ל הנכנס ליאור שמחה נכנס במרץ לאתגר הגדול והחשוב של הובלת התנועה הקיבוצית כולה. בברכת הדרך ששלחנו לו כתבתי: "שנוכה לעשות יחדיו, לתקן עולמות שבורים, להצמיח חדשים, ולהביא ברכה, נחמה ותקווה".

אני מנצלת את הטור השבועי כדי להדגיש גם מעל במה זו מסר חשוב. לפני כשבוע פורסמה מודעת אבל משותפת לשתי התנועות ובה שמותיהם של כל הנופלים והנופלות, שכללה קריאה להשבת החטופים

מרפאה

טל. 08-8548300, אחות חירום - 050-6998317, איחוד הצלה - 1221, דואל: mrkyavne@clalit.org.il

שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 10:30-07:30, יום ב' 10:30-8:00.

ביום שלישי, יום הבחירות למועצות המקומיות, המרפאה תהיה סגורה, במקרים דחופים בלבד ניתן יהיה לפנות לאחות חירום. ביום חמישי הקרוב הרופא לא יעבוד.

בריאות סכאס, לווית המרפאה

משולחנה של הנהלת הקהילה

שמשון גוטליב

יום הבוחר

הצמיחה ולקיחת האחריות של חברים שהרימו את הכפפה בבחינת "אם אני לי מי לי?". הנושא המלכד את הכנס היה "הסיפור הקהילתי" - מהו הסיפור של הקהילה והאם וכיצד נרצה לשנות אותו. למדנו כיצד סיפור יכול לייצר מציאות וכיצד הוא בונה זהות ולכידות. בהקשר הזה נדרשנו לשאלה: "מה הסיפור של הקיבוץ שלנו?".

כנס בארגון המטה השיתופי

בימים שני ושלישי התקיים בקיבוץ עין גדי כנס שאותו ארגן המטה השיתופי בתנועה הקיבוצית. את המפגש ארגנו שני מפונים, יניב הגי מבארי ודניטו ונגרובסקי מקיבוץ זיקים. חלק מרכזי במפגשים עסק בשאלה כיצד מנהלים קהילה שבשביעי לאוקטובר קמה למציאות אחרת, למעשה לבית שחרב. מהתנועה הקיבוצית לבדה פונו 56 קיבוצים מהדרום ומהצפון. חלקם נחרבו ויהיה צורך לבנותם מחדש. כל המצב הזה מעלה שאלות מאוד מורכבות בנושאי ניהול הקהילה ועוד יותר בקיבוץ שיתופי וכיצד אוספים את השברים ומחברים אותם. איך מנהלים חורבן פיזי וכיצד מנהלים חורבן קהילתי. כיצד צומחים ומצמיחים עתיד משותף. כיצד בונים אמון מחדש בין מדינה לקהילה ובתוך הקהילה.

בקיבוצים המפונים ניתן לראות באופן החיובי את הצמיחה ולקיחת האחריות של חברים, שהרימו את הכפפה בבחינת "אם אני לי מי לי?". הנושא המלכד את הכנס היה "הסיפור הקהילתי" - מהו הסיפור של הקהילה, והאם וכיצד נרצה לשנות אותו. למדנו כיצד סיפור יכול לייצר מציאות, וכיצד הוא בונה זהות ולכידות. בהקשר הזה נדרשנו לשאלה: "מה הסיפור של הקיבוץ שלנו?".

זהו יום הבוחר. ביום שלישי יתקיימו בחירות לראשות המועצה. אנחנו מגיעים לסיום מערכת הבחירות לראשות המועצה ולמעשה, תאאא"ט, אנחנו מכירים מעומד אחד והוא חברנו משה ליבר. מערכת הבחירות הזו מתקיימת בצל "חרבות ברזל". בקבוצת יבנה על פני השטח היא ממש לא מורגשת. את מספר המועמדים לראשות המועצה שעברו את השער הצהוב שלנו ניתן למנות על אצבע אחת. דופק הבחירות לא פתח את השער ולא הגיעו בקשות מהמועמדים הנוספים לראשות המועצה להיפגש אתנו ולהציג את עצמם, וזה כנראה כבר לא יקרה. האם נזהה אותם ברחוב? לא בטוח. רובם ככולם נעלמים ונאלמים.

היא הנותנת. יש לנו את המועמד שאפשר לומר עליו שהוא הכי טוב למועצה ויהיה הכי טוב לקבוצת יבנה, למוסדותיה, לחבריה ותושביה באשר הם. יש למי להצביע.

מה קורה ביום הבחירות?

על פי החלטת המזכירות יום זה ייחשב אצלנו כחצי יום עבודה/תורנות (מלבד להורה אחד במשפחה לילדים צעירים). מש"א כבר שיבצה ועדכנה את החברים לפי הצורך. חלקם יעבדו בענפים חיוניים, בקלפיות או בכל צורך חיוני אחר.

ביום זה מערכת החינוך הפורמלית, החינוך החברתי והגיל הרך וכן ענפי השרות יהיו סגורים. פרטים על חלוקת מזון ליום זה ימסרו ע"י ענף המזון.

אנחנו מאחלים לכל החברים והחברות יום בחירות מוצלח וכמובן לעשות את הבחירה הנכונה. כפי שכבר כתבתי, משה הכי טוב למועצה והכי טוב לקבוצת יבנה. בהזדמנות זו נאחל בהצלחה לאיתמר מטיאש שמבקש להיבחר לראשות המועצה של עמק המעיינות. בקיבוצים המפונים ניתן לראות באופן החיובי את

יומן השבוע

אל תשאלי אם אני אוהב / עמוס קולק

אל תשאלי על יום אתמול,	אל תשאלי אם אני אוהב,
הוא חלף נעלם ונגמר.	רק אותך לברוך, לתמיד.
לא כדאי להתעכב על העבר	אני לא יודע מה יביא מחר,
למי אכפת.	לי לא אכפת.
אל תסתכלי בכוכבים,	אל תסתכלי בכוכבים,
עם האור הם יעלמו.	עם האור הם יעלמו.
כתמיד נשאר עם השמים הכחלים,	כתמיד נשאר עם השמים הכחלים,
אני ואת.	אני ואת.

אך באור השמש, כשאת אתי	אך באור השמש, כשאת אתי
קול צחוקך בי מתנגן	קול צחוקך בי מתנגן
ובלילה אם עצוב אני,	ובלילה אם עצוב אני,
כשאת באה זה עובר.	כשאת באה זה עובר.
כי את כאן, את יפה פרגע,	כי את כאן, את יפה פרגע,
המחר אולי יתאחר.	המחר אולי יתאחר.

על השירים: יצחק ברוכי

המערכת: דינה ספראי ואודיה קינסבורסקי. מאמרים שילחו לדואל: bimkomon@gmail.com.

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00.
במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.

